

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 czerwca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił S. K. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że na dzień 1 stycznia 1999 roku ubezpieczony nie udowodnił wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych wynoszących 25 lat oraz nie złożył wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa.

Zakład podał, iż ubezpieczony udowodnił staż pracy wynoszący 24 lata 9 miesięcy i 25 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 23 lata 5 miesięcy i 25 dni okresów składkowych oraz 1 rok 4 miesiące i 23 dni okresów nieskładkowych, w tym 16 lat, 11 miesięcy i 26 dni pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony S. K. zaskarżając ją w całości i wnosząc o jej zmianę.

Zdaniem ubezpieczonego do stażu ubezpieczeniowego należy zaliczyć okres pobierania renty inwalidzkiej, która była przyznana po zakończeniu pobierania świadczenia rehabilitacyjnego. Ubezpieczony wyjaśnił, iż w okresie od 12 lipca 1983 roku do 11 lipca 1984 roku miał przyznane świadczenie rehabilitacyjne. Po zakończeniu świadczenia rehabilitacyjnego wrócił do pracy na to samo stanowisko.

Nadto wskazał, iż we wniosku o przyznanie prawa do emerytury wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. K. urodził się dnia (...)

W dniu 30 maja 2017 roku ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę. W punkcie II.2 wniosku ubezpieczony podał, iż jest członkiem OFE oraz w punkcie II.3, zaznaczył, że nie wnosi o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa.

(wniosek o emeryturę – k. 1 - 4 akt ZUS, III plik)

Okres składkowy ubezpieczonego na dzień 31 grudnia 1998 roku wynosi 23 lata 5 miesięcy i 2 dni.

Do okresów składkowych do dnia 31 grudnia 1998 roku podlega zaliczeniu:

1) okres zatrudnienia ubezpieczonego na podstawie umowy o pracę w Zespole Elektrociepłowni w Ł.:

- od 1 września 1972 roku do 26 października 1976 roku,
- od 2 listopada 1978 roku do 11 listopada 1983 roku,
- od 5 grudnia 1985 roku do 31 grudnia 1994 roku (w okresie od 20 czerwca 1989 roku do 18 marca 1990 roku ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym);

2) okres pełnienia zasadniczej służby wojskowej od 27 października 1977 roku do 27 kwietnia 1977 roku i 30 kwietnia 1977 roku do 18 października 1978 roku;

3) okres zatrudniania ubezpieczonego w Zakładzie Budownictwa (...) od 21 czerwca 1989 roku do 16 lutego 1990 roku;

4) okres zatrudnienia ubezpieczonego od 1 stycznia 1995 roku w (...) spółce akcyjnej w Ł..

(świadczenia pracy – k.3 akt ZUS II plik, k.8 akt ZUS III plik, k.6 akt ZUS II plik, kserokopia książeczki wojskowej – k.4 akt ZUS II plik)

Okres nieskładkowy ubezpieczonego na dzień 31 grudnia 1998 roku wynosi 1 rok 4 miesiące i 23 dni.

Do okresów nieskładkowych podlegają zaliczeniu następujące okresy:

- 1) od 12 lipca 1983 roku do 11 lipca 1984 roku (okres pobierania świadczenia rehabilitacyjnego),
- 2) od 4 do 10 lutego 1992 roku,
- 3) od 28 kwietnia do 23 maja 1992 roku,
- 4) od 25 stycznia do 5 lutego 1993 roku,
- 5) od 8 do 19 marca 1993 roku,
- 6) od 17 do 22 maja 1993 roku,
- 7) od 27 września do 6 października 1993 roku,
- 8) od 8 do 16 lutego 1994 roku,
- 9) od 28 marca do 1 kwietnia 1994 roku,
- 10) od 26 do 30 września 1994 roku
- 11) od 1 do 30 sierpnia 1996 roku,
- 12) od 1 do 17 stycznia 1998 roku,
- 13) od 1 do 11 kwietnia 1998 roku.

(zaświadczenia – k.10, k.12 akt ZUS, II plik, świadectwo pracy – k.8 akt ZUS, III plik)

Ubezpieczony do dnia 31 grudnia 1998 roku wykonywał pracę w szczególnych warunkach przez okres 16 lat 11 miesięcy i 23 dni.

(świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach – k.9-14 akt ZUS, III plik)

W dniu 15 lipca 1983 roku ubezpieczony złożył wniosek o rentę inwalidzką z tytułu wypadku przy pracy. Od dnia 15 października 1982 roku do dnia 11 lipca 1983 roku ubezpieczony pobierał zasiłek chorobowy. Orzeczeniem z dnia 30 sierpnia 1983 roku Obwodowa Komisja Lekarska do spraw Inwalidztwa i Zatrudniania uznała ubezpieczonego niezdolnego do pracy w okresie 12 miesięcy, liczonych od dnia zakończenia okresu zasiłkowego – od dnia 12 lipca 1983 roku.

Decyzją z dnia 14 października 1983 roku ubezpieczonemu zostało przyznane prawo do świadczenia rehabilitacyjnego w okresie od 12 lipca 1983 roku do 11 lipca 1984 roku.

Decyzją z dnia 13 sierpnia 1984 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał ubezpieczonemu prawo do renty inwalidzkiej od dnia 12 lipca 1984 roku. Rentę inwalidzką ubezpieczony otrzymywał do dnia 31 grudnia 1985 roku.

(wniosek – k.1, zaświadczenie – k.4, orzeczenie – k.10, decyzje – k.13, k.18, k.23, akt ZUS, I plik)

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny między stronami. Istotne w sprawie okoliczności zostały ustalone na podstawie dowodów z ww. dokumentów, których strony nie kwestionowały.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z przesłuchania strony, albowiem okoliczności na które miałyby zeznawać ubezpieczony wynikają z treści złożonych przez niego dokumentów. Ubezpieczony nie przedstawił dodatkowych dowodów z których wynikałoby, że posiada inne nieuwzględnione przez organ rentowy okresy składkowe i nieskładkowe.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z treścią art.184 ust.1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2017 roku poz. 1383), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art.32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy to jest w dniu 1 stycznia 1999 roku osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Stosownie do treści art.184 ust.2 ww. ustawy, w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013 roku, emerytura, o której mowa w ust.1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Prawo do emerytury na podstawie art.184 ww. ustawy przysługuje ubezpieczonemu, który na dzień wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999 roku) spełnił określone w niej wymogi stażowe, a po tej dacie osiągnął wymagany wiek, niezależnie od tego czy w chwili osiągnięcia tego wieku wykonywał pracę w szczególnych warunkach, czy wykonywał inną pracę i czy pozostawał w zatrudnieniu.

Zgodnie art.32 ust.4 ww. ustawy wiek emerytalny, o którym mowa w ust.1 rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki na podstawie którym osobom wymienionym w ust.2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych. Za dotychczasowe przepisy (w rozumieniu art.32 ust.4 ww. ustawy) należy uważać przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, poz.8 nr 43 z późn. zm.), ale wyłącznie w zakresie regulowanym przez ww. ustawę o emeryturach i rentach, a więc co do wieku emerytalnego, rodzaju prac lub stanowisk oraz warunków, na jakich osobom wykonującym prace określone w ust.2 i ust.3 art. 32 tej ustawy przysługuje prawo do emerytury (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 2002 roku, III ZP 30/01, OSNAP 2002/10/243 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2009 roku, II UK 31/09, Lex nr 559949).

Zgodnie z treścią §3 i 4 ww. rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia.

Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Spór w niniejszej sprawie ograniczał się do ustalenia czy ubezpieczony na dzień 31 grudnia 1998 roku legitymuje się 25-letnim stażem ubezpieczeniowym i czy złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa, bowiem pozostałe warunki dotyczące wieku i stażu pracy w szczególnych warunkach zostały spełnione.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż na dzień 1 stycznia 1999 roku ubezpieczony wykazał staż ubezpieczeniowy w wymiarze 24 lat 9 miesięcy i 25 dni (w tym 23 lata 5 miesięcy i 25 dni okresów składkowych oraz 1 rok 4 miesiące i 23 dni okresów nieskładkowych).

Do stażu ubezpieczeniowego jako okresy składkowe zostały zaliczone okresy zatrudnienia ubezpieczonego oraz odbywania zasadniczej służby wojskowej, zaś jako okresy nieskładkowe okres pobierania świadczenia rehabilitacyjnego i okresy niezdolności do pracy przypadające po dniu 14 listopada 1991 roku.

Brak jest podstaw prawnych do zaliczenia ubezpieczonemu do stażu okresu pobierania renty inwalidzkiej od dnia 12 lipca 1984 roku do dnia 4 grudnia 1985 roku.

Zgodnie z treścią art.10a ust.1 w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania zaskarżonej decyzji, przy ustalaniu prawa do emerytury na podstawie art.26b, 27 i 28 osoby, która utraciła prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy przysługującej z Funduszu z powodu odzyskania zdolności do pracy, uwzględnia się również okresy pobierania tej renty, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art.5-7 i 10, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu. Okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy nie uwzględnia się, jeżeli zbiegają się w czasie z okresami, o których mowa w art.6, 7 i 10, uwzględnionymi przy ustalaniu prawa do emerytury (art.10a ust.2 ww. ustawy). Przepis ten dotyczy tylko ustalania prawa do emerytury na podstawie art.26b, art.27 i art.28 (emerytury częściowej, emerytury dla ubezpieczonych urodzonych przed 1 stycznia 1949 roku w razie osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego oraz legitymowania się zasadniczym lub obniżonym stażem ubezpieczeniowym) i nakazuje w odniesieniu do takich osób uwzględnienie również okresu pobierania renty jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełniania tego okresu. Art.10a umożliwia zatem nabycie prawa do emerytury po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego osobie, która nie zdołała wypracować wymaganego stażu ubezpieczeniowego, ponieważ przebywała na rencie z tytułu niezdolności do pracy i prawo do renty utraciła z powodu odzyskania zdolności do pracy.

Przepis ten nie ma zastosowania do emerytury przyznawanej w obniżonym wieku emerytalnym na podstawie art.184 ust.1 ww. ustawy (tak też Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z dnia 10 listopada 2015 roku, III AUa 716/15, Legalis nr 1360944). Zatem brak jest podstaw do zaliczenia ubezpieczonemu do stażu ubezpieczeniowego okresu pobierania renty inwalidzkiej od 12 lipca 1984 roku do 4 grudnia 1985 roku.

Nadto wbrew twierdzeniom ubezpieczonego w złożonym w dniu 30 maja 2017 roku wniosku o emeryturę nie wniósł on o przekazanie środków zgromadzonych w otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa. Ubezpieczony w punkcie II.3 wniosku o treści „wnoszę o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa” zaznaczył rubrykę (...).

Nawet jeśli przyjąć, iż wniosek taki ubezpieczony złożył w odwołaniu od zaskarżonej decyzji to i tak nie spełnił warunku wymaganych 25 lat stażu ubezpieczeniowego na dzień 1 stycznia 1999 roku.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie jako niezasadne.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ubezpieczonego.

3.01.2018 r.